

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 17-007
Startnummer appellant: 200101013

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 81579 op de klacht van het Bestuur van de KNZB:

Datum: 3 februari 2017

Wedstrijd: AZC Alphen BJ1/ZV De Zaan BJ1 gespeeld op 29 januari 2017.

Overweging: schelden (tegen scheidsrechter), beledigen (tegen scheidsrechter) en gebrek aan eerbied (tegen scheidsrechter).

Uitspraak: Met ingang van 4 februari 2017 niet deelnemen aan alle bindende wedstrijden, waarin het team waarvoor hij als vaste speler staat of wordt opgegeven, 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd. In aanvulling daarop is een voorwaardelijke straf opgelegd met een schorsing van 3 wedstrijden met een proeftijd van een jaar.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 18 maart 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en de heer F.A.W.P. van Lierop, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder een aantal verklaringen en het namens appellant door DAS Rechtsbijstand ingediende beroepschrift d.d. 27 februari 2017, alsmede een aanvullende verklaring van scheidsrechter IJ. en een verklaring van de heer K. d.d. 21 februari 2017. Ter zitting zijn verschenen appellant en zijn vader, alsmede mevrouw Z. en mevrouw S., die als getuigen zijn gehoord. Tevens was scheidsrechter IJ. ter zitting aanwezig. Aan appellant is met ingang van 3 februari 2017 opschorting van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf verleend.
3. De Commissie van Beroep overweegt als volgt:
 - a. In het Tuchtrapport vermeldt scheidsrechter IJ. Dat appellant tegen hem heeft gezegd *“wil je klappen hebben”, “moet ik je op je bek slaan”, “kutscheids”, “klootzak”*. Nadat appellant een UMV heeft gekregen, heeft hij scheldend en tierend het zwembad verlaten, aldus de scheidsrechter.
 - b. De scheidsrechter van de wedstrijd ná de onderhavige wedstrijd, de heer K., verklaart in zijn bericht van 21 februari 2017 dat hij de bedreiging gehoord heeft. De heer K. schrijft onder meer:

“Ik heb hem inderdaad zelf iets horen zeggen in de trend van “moet ik je op je bek slaan”. Ik was op dat moment net binnen in het zwembad, stond op het moment van de eerste opmerking met mijn rug naar het bad om mijn tas neer te zetten en hoorde dat er iets geroepen werd uit het water. Toen ik me omdraaide hoorde ik de tweede opmerking “moet ik je op je bek slaan” waarop je hem een UWV hebt gegeven. Nadat de speler eruit is gestuurd, werd hij duidelijk heel boos en is hij scheldend van de overkant van het bad richting de kleedkamer gelopen. Hij is onderweg nog door iemand tot kalmte gemaand maar dat hielp niet echt, het leek eerder olie op het vuur.”
 - c. In zijn verweer bij de Tuchtcommissie verklaart appellant dat hij door zijn tegenspeler aan zijn voet en aan zijn been werd getrokken en dat zijn tegenspeler over hem heen

zwom. Hij stopte zijn zwembeweging, draaide om en vroeg aan de tegenspeler *“wat hij aan het doen is”*. Tevens heeft hij aan de scheidsrechter gevraagd *“wat er aan de hand is”* en als gevolg daarvan krijgt hij een onverwacht een rode kaart, aldus appellant. De vader van appellant, tevens teammanager AZC BJ, verklaart in een bericht van 30 januari 2017 - kort samengevat - dat er geen sprake is geweest van schelden, beledigen en/of gebrek aan eerbied jegens de scheidsrechter. De vader van appellant is van mening dat zijn minderjarige zoon (geboren op 6 maart 2001) ten onrechte door de scheidsrechter beschuldigd is en dat zijn zoon na afloop van de wedstrijd door de scheidsrechter onder druk zou zijn gezet om zijn excuses aan te bieden, zulks onder dreiging van de scheidsrechter dat hij met het verhaal naar de politie zou gaan. Omdat de vader van appellant het onacceptabel vindt dat zijn zoon op deze wijze behandeld wordt, heeft hij aangifte gedaan bij de politie.

- d. De Commissie van Beroep behoudens van de verklaringen van appellant en zijn vader, ook kennisgenomen van de schriftelijke verklaringen van mevrouw M. en mevrouw S., beide W-functionaris tijdens de wedstrijd en mevrouw Z., speaker in de zwemzaal. Kort samengevat komen deze schriftelijke verklaringen erop neer dat appellant onder begeleiding van een ouder de zwemzaal verlaten heeft en niet de uitlatingen heeft gedaan zoals in het Tuchtrapport beschreven, althans de genoemde personen schrijven deze uitlatingen niet te hebben gehoord. Mevrouw S. schrijft: *“Vervolgens is hij kwaad naar de kant gezwommen klagend en wel, maar hetgeen de scheidsrechter beweert heb ik niet gehoord.”* Mevrouw Z. schrijft in haar verklaring dat zij *“van de beschreven opmerkingen niets heeft mee gekregen”*. In de gronden van het beroep van DAS rechtsbijstand d.d. 27 februari 2017 wordt naar deze verklaringen verwezen en geconcludeerd dat aan het oordeel in de verklaringen waarde moet worden toegekend.
- e. Ten aanzien van de beoordeling van overtredingen of van omstandigheden die samenhangen met waterpolowedstrijden, is de waarneming van de scheidsrechter voor de Commissie van Beroep van zwaarwegend belang. In aanvulling op de mening van de scheidsrechter kent de Commissie van Beroep ook waarde toe aan waarneming van anderen die in het kader van de wedstrijd een functie vervullen zoals bijvoorbeeld een scheidsrechter die de andere scheidsrechters beoordeelt, of - zoals in casu - de scheidsrechter die de volgende wedstrijd leidt. In uitzonderlijke gevallen is het denkbaar dat de Commissie van Beroep ook waarde toekent aan verklaringen van anderen, waaronder toeschouwers, medespelers of andere leden van de vereniging van de aangeklaagde. Deze laatstgenoemde verklaringen kunnen in beginsel slechts dienen om verklaringen van scheidsrechters of andere officials te ondersteunen.
- f. Gelet op de voorgaande overweging kent de Commissie van Beroep waarde toe aan de verklaring van de scheidsrechter en van de opvolgend scheidsrechter de heer K. Beiden verklaren expliciet dat ze appellant de woorden *“Moet ik je op je bek slaan”* hebben horen zeggen en beiden verklaren dat appellant tierde en schold.
- g. Ter zitting is mevrouw Z. als getuige gehoord. Zij verklaart dat zij de gewraakte uitlatingen niet gehoord heeft, dat zij toen appellant de zwemzaal diende te verlaten een stukje met hem meegelopen is, dat de wedstrijd *“geëscaleerd aanvoelde”*, dat appellant *“boos was”* en dat zij zich niet meer precies kan herinneren wat hij zei. Tevens is ter zitting mevrouw S. als getuige gehoord: zij verklaart onder meer dat zij kon zien dat appellant toen hij naar de spelersbank zwom heel erg boos was. Zij leidde dat af uit de boze blikken van appellant en uit zijn lichaamstaal. Zij noemt hem *“verschrikkelijk boos”*. Zij verklaart dat appellant weliswaar geklaagd en geschreeuwd heeft, maar dat zulks in haar beleving *“onder water”* gebeurde, zodat zij geen tekst heeft kunnen horen omdat het water volgens haar het geschreeuw van appellant dempte en zij niet letterlijk kon verstaan wat appellant schreeuwde.

- h. De verklaringen van appellant, de vader van appellant, mevrouw M. en van beide ter zitting gehoorde getuigen, vormen voor de Commissie van Beroep onvoldoende aanwijzing dat de waarneming van de scheidsrechter en de opvolgend scheidsrechter onjuist is geweest. Er is tevens geen enkele aanwijzing dat de scheidsrechter appellant bedreigd zou hebben met de politie of dat appellant op andere wijze onder druk zou zijn gezet door de scheidsrechter en deze stelling van appellant wordt door geen van de getuigen ondersteund.
- i. Indien een speler de scheidsrechter uitscheldt of bedreigt, overtreedt hij daarmee de voor de Commissie van Beroep belangrijke norm dat de scheidsrechter op evenwichtige wijze benaderd dient te worden. De scheidsrechter dient beschermd te worden tegen onheuse uitlatingen en/of - in welke vorm dan ook - bedreigend gedrag door spelers, toeschouwers en/of andere aanwezigen bij een wedstrijd. Het overtreden van deze norm levert een sanctie op. De uitlating "moet ik je op je bek slaan" acht de Commissie van Beroep een ernstige schending van deze norm die zou moeten leiden tot een langdurige uitsluiting van de betrokken speler. De Commissie van Beroep volgt evenwel de door de Tuchtcommissie opgelegde straf, mede rekening houdende met de leeftijd van appellant.
- j. Ten overvloede overweegt de Commissie van Beroep nog het volgende over de relatie tussen het tuchtrecht enerzijds en het doen van aangifte in het kader van het strafrecht anderzijds. In beginsel dient al hetgeen zich direct voorafgaande, tijdens en direct na de wedstrijd voordoet, beoordeeld te worden in het kader van het tuchtrecht. Het is echter denkbaar dat er zich omstandigheden voordoen die ook strafrechtelijke gevolgen zouden kunnen hebben. De Commissie van Beroep is van mening dat een aangifte bij de politie naar aanleiding van hetgeen zich direct voorafgaande, tijdens en direct na de wedstrijd voordoet, uitsluitend op zijn plaats is indien de feiten en omstandigheden zo ernstig zijn dat redelijkerwijs het tuchtrecht in de beoordeling en de afhandeling daarvan niet, of niet volledig, kan voorzien. Het antwoord op de vraag of vervolging zou kunnen plaatsvinden is niet aan de tuchtrechter, maar voorbehouden aan het Openbaar Ministerie. Het doen van aangifte bij de politie naar aanleiding van hetgeen zich tijdens een sportwedstrijd voordoet, kan betrekkelijk grote gevolgen hebben voor degene jegens wie aangifte wordt gedaan – zoals in casu de scheidsrechter - en dient uitsluitend op zwaarwichtige gronden te berusten. Men kan het ook in gewone spreektaal zeggen: er moet echt wel heel veel aan de hand zijn wil men naar de politie stappen en aangifte doen over iets wat rond een wedstrijd gebeurt. Vermeden moet worden dat aangifte te lichtvaardig geschiedt en dat als gevolg daarvan sporters en vrijwilligers binnen de organisatie van de KNZB en haar verenigingen ten onrechte belast worden met de gevolgen daarvan. Het opmaken van een tuchtrapport door de scheidsrechter kan in de visie van de Commissie van Beroep geen aanleiding vormen om aangifte te doen. De aangifte van de vader van appellant tegen de scheidsrechter vanwege "valse beschuldiging van bedreiging en intimidatie" heeft geen, althans zeker een onvoldoende, grondslag en is veel te lichtvaardig gebeurd. Dat is de vader van appellant te verwijten. Als al appellant, althans diens vader, bedenkingen zou hebben gehad over het gedrag van de scheidsrechter, dan was het veeleer voor de hand liggend geweest dat hij met het bestuur zijn vereniging overleg had gepleegd over het antwoord op de vraag óf zijn ongenoegen gerechtvaardigd was en zo ja, op welke wijze daaraan verder vorm gegeven had kunnen worden. Het doen van aangifte bij de politie tegen de scheidsrechter is ten deze niet op zijn plaats en onnodig beschadigend voor de scheidsrechter. De Commissie van Beroep stelt vast dat de politie - in haar ogen terecht - van de melding van de vader van appellant slechts een notitie heeft gemaakt en dat er geen vervolging is ingesteld. De vader van appellant is er derhalve geheel ten onrechte aan voorbijgegaan dat een scheidsrechter zijn taak verricht in het kader van vrijwilligerswerk en dat in het algemeen gezien een scheidsrechter naar eer en geweten handelt en dat er in deze

zaak geen aanwijzingen zijn dat de scheidsrechter op enigerlei wijze de grens van het betamelijke heeft overschreden.

De uitspraak luidt derhalve:

De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 3 februari 2017. Met ingang van 24 maart 2017 wordt de opschorting van de straf opgeheven.

Nieuwegein, 22 maart 2017

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
F.A.W.P. van Lierop, secretaris